

Ритуално насиље и трговина децом | 22. AZK, део 2, аутор Лоис Сасек са 7 кратких презентација

Лоис Сасек, сценаристкиња различитих значајних документарних филмова о темама као што су "сатанско ритуално злостављање и трговина децом", пружа жртвама, сведоцима и стручњацима платформу на 22. AZK-у да свеобухватно осветле ово питање из свих углова. Као жртве, Сандра Раш и Шантал Фрај говоре о својим ужасним искуствима у сатанским култовима и ритуалном насиљу. Адвокат др Марсел Полте, полицијски службеник и криминолог Уве Кранц, сведокиња Сабине МцНил, погођена мајка Корин Иоли и психолог др Андреа Христидис показују како су сви делови друштва укључени у ове праксе и како их прикривају. Они говоре о томе како социјални радници, полиција и судови, између осталих, доприносе заштити починилаца и представљању жртава као лажова. Успостављене су и везе између сатанских култова и тајних служби ЦИА. Само откривањем и пажљивим испитивањем ове злокобне махинације могу бити окончане. Зато Kla.TV позива све преживеле сатанског ритуалног злостављања да предузму корак да изађу у јавност и региструју своју судбину на vetopedia.org!

[Кратка биографија Лоис Сасек]

Лоис Сасек је најстарија ћерка међу једанаесторо деце оснивача Kla.TV-а Иво Сасека и његове супруге Ани. 2006. године преузела је дужност продуцента у Panorama-Film и била је одговорна за снимање и постпродукцију десет значајних играних филмова свог оца. Од 2012. године она је такође продуцент и укупни координатор интернет ТВ канала Kla.TV.

Лоис има јединствен таленат за организацију. Њена велика снага лежи у способности да инспирише и мотивише људе. Ово је било јасно видљиво када се AZK још увек одржавао у великим салама. Под њеном координацијом, свих 20 тона материјала је демонтирано и утоварено за само пола сата након догађаја, и сви учесници су се одлично провели радећи то.

На исти начин, она је формирала моћан и ентузијастичан тим од стотина добровољаца Kla.TV. Више од 13 година овај тим свакодневно емитује своје програме у 195 земаља и на до 80 језика.

Сви који познају Лоис знају да она има велико срце за све слабе и страдајуће људе. Она је била нарочито потресена судбинама бројних жртава сатанског ритуалног насиља.

Жеља да тим људима да глас и да злочине почињене над њима стави у пажњу јавности навела је Лоис, поред њеног захтевног рада на Kla.TV, да постане сценаристкиња за разне значајне документарне филмове, као што су делови 1–3 филма "Крвне секте". Ови филмови су прегледани милионе пута. Охрабрене овим продукцијама, бројне жртве су предузеле корак да своје приче о страдању учине јавним. Лоис је у личном контакту са многима од њих. Њен најновији филм, "1024

преживелих ритуалног насиља и поплава се наставља!", објављен је пре недељу дана на преко 30 језика.

[Лоис] Да, драги гледаоци овог 22. AZK. У првом делу чули смо о обимном истраживању које је спровео мој отац, Иво Сасек. Он нам је то открио. Стотине људи је добровољно посветило своје време како би ова светска тајна друштва учинила видљивим. Спроведена су интензивна истраживања, истраге су се обављале из ноћи у ноћ. На крају првог блока, мој брат Елиас нам је показао на Vetopediji како сами можемо да погледамо и проверимо оснивање ових тајних друштава на великој светској мапи. Живо смо видели како је овај свет у канџама ових тајних друштава у свим областима. У канџама високостепене масонерије, која се представља као веома хуманитарна и пријатељска према спољашњем свету. Међутим, у највишим степенима чули смо из њихових уста и читали у њиховим списима да је Сатана/Луцифер њихов бог и Бог Библије, а Исус је ђаво. Сви који су пропустили први део AZK-а свакако треба да послушају говор мог оца, Иво Сасека, као основу за овај други део. Јер сада на томе градимо. Која је последица тога да је Сатана Бог? Можда би неко помислио: "Мене не занима ко је Бог." Али који су дела тих људи који заиста виде Сатану као свог бога и такође га обожавају? Као што је већ речено, у последњих неколико година објавио сам стотине извештаја жртава сатанизма. Слушао сам их, разговарао са њима, читао њихове извештаје, гледао њихове филмове и сви они сведоче управо оно што је мој отац открио јутрос: те окрутне жртве деце, итд. Не морам све то поново да понављам. Обавезно послушајте овај говор и погледајте ове филмове у којима жртве потврђују све реч по реч. На пример, да је масонство високог степена укоренењено у чистом сатанизму. Али ове жртве су из прве руке искусиле шта значи када је Сатана "Бог" или када се Сатана обожава, када се призива, као што смо чули од масона 33. степена Артура Едварда Вајта. То је била теорија. Жртве сведоче да је пракса највећи замисливи хорор, најсуровија ствар коју човек може доживети. И то је оно што сатанизам у својој суштини значи. Кажем да ће свако ко се бави овом темом доћи до свог краја јер је толико окрутна, јер је сатанизам супротност свему што дефинише Бога, свему што сматрамо лепим, добрим, мирним, славним, дивним, божанским или небеским. Ако то преокренете наопачке, добијате окрутност, насиље, разарање, па чак и унакажавање. За нас искрене људе, ово је неподношљиво и неспоразумљиво. То можете видети и у мом најновијем филму, где Швајцарска црква Сатане отворено приказује те зверства на свом каналу. Гледати је скоро неподношљиво. Сада се поставља велико питање: да ли се заиста морамо бавити овим? То није добро за наш ум, то нас понижава, морамо да се фокусирамо на светлост. Да, да, ми смо светлост, то је истина, и светлост је пропаст ових зверстава. Али ако се не суочимо са људима који седе на полугама моћи на овој земљи – као што смо данас доказали, као што је тата доказао – ако не дозволимо да нас ово дубоко зло у вишим ешалонима ових светских владара погоди, онда ћемо наставити да се плашимо њихових пандемија, њихове климатске реторике, њихових подстицаних ратова. Читаћемо њихове лажљиве новине, беспомоћно ћемо гледати како још више уништавају нашу животну средину, како отимају земљу и имовину, како пљачкају сиромашне земље. Гледамо њихове филмове, слушамо њихову музику – "Тралала, диделидеи" – расправљамо о томе да ли је мРНК вакцинација добра или лоша, да ли хемитрејлови постоје или не, да ли би сунце требало да се затамни или не, колико 5G антена и Starlink сателита треба послати у свемир. Гледамо како се на Земљи пуштају милиони хуманоидних робота и како нас треба заменити овом вештачком интелигенцијом, и тако даље и тако даље.

Али тек када продремо до главе хоботнице и цело човечанство схвати какви лудаци нама владају, какви су људи, каква су њихова дела, какав им је начин размишљања и шта сатанизам заиста значи, тек тада ћемо се отресати ових окова широм света, као што је тата рекао. Тада ћемо се сви подићи. Тада ћемо заједно осветлити то и окончати ово лудило, јер је светлост јача од таме и јер је Бог јачи од Сатане. И зато бих сада желео да почнем тако што ћу прећи на две жртве сатанизма које су преживеле ритуално сатанско злостављање и ово изопачено сатанско насиље. Након тога прећи ћу на стручњаке, на сведоке о истој теми, који ће нам потом открити у којој мери се иза свега овога крије – па све до војске, итд. И морамо да се суочимо са тим да бисмо разумели шта се дешава нашем свету. Нису приказане слике, али ћемо се ипак морати суочити са овим: Шта значи сатанизам? Међутим, показаћемо и решења, шта свако од нас може да уради да то заустави! И рекао бих да, ако неко не може да поднесе, може на неко време да се повуче у страну или да покрије уши, ако мора и ако постане превише интензивно. Али нећемо улазити у превише детаља, то вам могу рећи. Ипак, морамо о томе да разговарамо. Морамо да запамтимо да су ти људи морали да прођу кроз оно што ми можемо само површно описати у две или три реченице. Зато вас позивам да се сада суочимо са тим и погледамо! Само тада ћемо моћи извући праве закључке. Сада прелазимо на Сандру Раш. Рођена је у сатанистичкој породици и, на основу својих искустава, каже, на пример: „Највише рангирани масони су очигледно сатанисти, а њихов бог је био црни бог који се поставио у наш универзум да би помрачио и преузео контролу над свим.“ (Филм)

[Кратка биографија Сандре Раш]

Сандра Раш је преживела ритуално насиље из Немачке.

Она и њена сестра Анје одрасле су у сатанској породици. Продате су педофилима и сурово злостављане још у раном узрасту. Сандра и њена сестра су биле приморане да учествују у бројним сатанским обредима. У њима су били жртвоприношења и канибализам.

Две сестре су систематски раздвајане једна од друге тако да су прекинуле контакт. У филму „Живот у паклу“ Лиз Вискерштраух, који је заснован на истраживању Гвида Гранта, Сандра и Антје одвојено и без консултација детаљно сведоче истим ритуалима. Оне нису имале никакав контакт једна с другом десет година пре тога. У доживљају, који они детаљно описују, ради се о Антјеином ритуалном порођају, након чега је дете убијено.

Филм „Паклени живот – Борба жртава: Ритуално злостављање у Немачкој“ емитован је на ARD-у 2003. године. У њему жртве сведоче о ритуалном сатанском злостављању. Они наводе локације и починиоце ритуалног злостављања.

Међутим, филм није изазвао медијску узбуну, а полиција је након неколико година обуставила истрагу. Нико није сносио одговорност за ова ужасна дела, а камоли био осуђен. Очигледно је да истрага и правно гоњење ових стравичних злочина нису били пожељни. Филм је од тада уклоњен из медијске библиотеке ARD-а и сада се може наћи само на приватним налозима. Јавни медији су се удаљили од истраге сатанског ритуалног злостављања и чак исмевају жртве, као што су Бемерман из ZDF-а или Рехман из SRF-а.

Сандра Раш је сада специјалиста за терапијску подршку особама које су доживеле ритуално злостављање или друге тешке трауме као што су педосексуалност, принудна проституција, контрола ума, злостављање, силовање и занемаривање. На свом сајту gaschheilen.de погођени се могу регистровати да обраде своја трауматична искуства и

развију своје унутрашње светло.

Она је написала књигу о својим искуствима под називом: "Пре него што одустанеш: Савладавање трауме, ритуалног злостављања и контроле ума."

[Лоис] Видим Сандру овде, да ли нас чујеш? [Сандра климне главом]. Прекрасно. Да, здраво драга Сандро. За нас је част што сте данас овде на 22. AZK!

[Сандра] Да, здраво Лоис. Част ми је бити овде са вама. Веома, веома сам захвална што сам део овог догађаја.

[Лоис] Хвала вам пуно. Да, ваша сестра Антје је била у центру пажње филма „Живот у паку“. Али и ви сте рођени у ову сатанску лозу. Шта сте доживели? Шта нам можете рећи о сатанизму у овом контексту?

[Сандра] Дакле, овај филм у основи одражава какав је био наш однос из детињства. Али оно што желим да разјасним је какав је живот у таквој сатанистичкој секти, јер сам приметио да веома, веома много људи нема појма о томе. И то је заиста тачно. Живиш на два нивоа. С једне стране је злостављање, а с друге стране, деца о којима се прича живе своје свакодневне животе као ја. И у свакодневном животу такође: увек се плашите. То је стално, перманентно стање „опрезности“, јер увек морате да пазите како мислите, како се осећате, шта говорите. Они прате твој изглед и такође проверавају да ли се понашаш како треба. Контролишу пријатељства, везе, како се понашаш у школи, с ким си у школи. Контролишу све, да, практично сваки дах који уздахнете. А ако скренеш, на пример, ако имаш пријатељство које постане превише блиско, оно се прекида. Нема апсолутно никаквог бекства. Они су у уму; посматрају мисли, погледе, осећања, цело биће и све опажају. И, што је важно, деца су апсолутна својина овог култа. Они су као обележени.

[Лоис] И шта си тамо у секти доживела, у пракси?

[Сандра] Моја искуства – ово је у основи први пут да заиста говорим о себи, јер сам раније увек желела да говорим само о исцељењу. Али мислим да то сада могу. Дакле, сваке ноћи су ме водили и давали ми дроге. Тачно. Имала сам кесе преко главе и одвозили су ме тамо. Давали су ми хормоне још у раном узрасту. Тако да нисам имала нормалан пубертет, већ су ми давали хормоне и намерно ме оплођивали. Уклањане су из мене у различитим фазама. Знаш да сам једну носила прилично далеко, која би била одржива. И један од њих је тада извађен из мене и – још увек сам лежао тамо крварио – пред мојим очима је кожа овог детета огуљена. Требало ми је много, много година да нађем начин да живим са тим. Онда је ту питање ове заштићене и незаштићене деце. Људи увек питају: "Одакле сва ова деца?" Али управо због тих циљаних и свесних трудноћа. И изузетно велики број деце – буквално стотине хиљада – живи у баракама, у кавезима, у тунелима, и негде се о њима брине. Дакле, морао сам да се бринем о неким деци да би некако преживеле, и оне су злостављане, отимане и коришћене док ништа више није функционисало. А онда их или жртвују и продају њихове органе или – немам појма шта раде са њима. Заиста користе све. И у том изузетно трауматичном стању, извлачење овог адренохрома – то јест, узимање ове крви – производња овог адренохрома и овај константно висок ниво трауме, то је мега стрес. Тело то не може дуго издржати.

Шта ми се још догодило: они такође иницирају [примају у заједницу или иницирају] децу. Једном су ме ставили у гроб и почели да бацају земљу на мене. Тако једно дете

лежи у гробу, а остала морају да послушају култ и закопају друго дете живо. Да, то је једна врста иницијације [увођење или прихватање у групу, улогу или посебан статус, често повезано са ритуалом или посебним чином]. И ја сам једном лежао у гробу, али су ме извукли довољно рано да преживим. Када сам остарила и више нисам била погодна за секс са децом, проституисали су ме. Била сам обучавана да плешем пред мушкарцима, који су потом бирали шта желе. А за кондиционирање, добио сам одело за цело тело које је било опремљено иглама са унутрашње стране. А ако нисам био довољно вољан, натерали су ме да га обучем. Дакле, можете замислити да је сваки покрет заиста суров.

Још једна ствар је да има веома, веома, веома много деце-жртава које се такође претварају у починиоце. Постоји психолошко условна да деца морају да изаберу ко ће умрети. Морају да донесу одлуку, увек осећају да доносе погрешну одлуку, да су увек криви и да увек нешто раде погрешно, али и да никада не могу никога спасити. Када сам била мала – имала сам око пет или шест година – и мене су претворили у починиоца и морала сам да отворим тело које је још било топло. Моја рука је вођена да извади срце. То раде скоро свима који су тамо.

[Лоис] Да, чула сам то изнова и изнова!

[Сандра] Да, тачно. И још један веома важан ритуал је да изводе сатанско венчање са малом децом – старошћу од три године. Да, и то сам видела. Обуку те у црну венчаницу са велом и удају те – а онда, наравно, уследи масовна оргија.

[Лоис] Хмм.

[Сандра] Да, тачно. Једном су ме одвели у Белгију и било је као у случају Дутроа, где деца чекају у мрачним собама – без прозора, у мраку, потпуно запостављена – док их не покупе и не присвоје, не искористе. И то је било веома брутално. Сећам се једном, као одрасла особа, морала сам да возим кроз Белгију. Рекла сам: „Само аутопутеви и тамо где видим семафоре.“ Никада нисмо требали да идемо тамо доле, јер је Белгија заиста била изузетно окрутна, и то сеже све до краљевских, високих чиновна. Дакле, увек иде до врха. Постоји хијерархија и много нивоа. А ово масовно злостављање је само на нижем нивоу, али неке ствари такође долазе одозгоре и оркестриране су одозгоре, јер је за њих то једноставно економски фактор.

[Лоис] Јеси ли видела да су то они на вишем положају тамо?

[Сандра] Да. [бр] [Лоис] У реду.

[Сандра] Ради се о души. Они који то раде немају душу или имају црну душу. Они су често само свест и једноставно желе да се домогну душе, да је преокрену или убију.

[Lois] Вау, да.

[Sandra] Јер то је светлост ове земље.

[Лоис] Да, хвала ти пуно на твојој отворености, Сандра, што си говорила о овоме и поделила то са нама. Није лако, то знамо од других жртава. Велики је корак за њих да говоре о овим суровим искуствима. Ужасно је. Хвала вам што сте ово поделили са нама – први пут овде на 22. АЗК – са детаљима које свет још не зна. Сваки пут ме то једноставно потресе. Ова сатанска идеологија је једноставно бездано зла, као што сте и сада поново објаснили.

Али се такође може рећи да свест о сатанском ритуалном злостављању расте међу становништвом и да ова зверства постају све познатија јер све више њих излази на видело. Међутим, сада постоји такозвани "заступник" жртава ритуалног насиља, а то је адвокаткиња Елен Енгел. Она је гласан глас у јавној арени. Међутим, она каже да не

може да се верује свему што жртве говоре, посебно када је реч о убиствима деце. Она никада није пронашла извештаје о несталим деци на местима где су жртве сведочиле. Или, у новинама није било ништа о нестанку деце, па то не може бити истина. Дакле, као заговорница жртава, она представља жртве као непоуздане. Шта кажете на то? [Сандра] Невероватно је, јер постоје стотине хиљада деце о којима се на површини једноставно не извештава – за које нико не зна ништа, које заиста живе у тајности, у беди, које никада не виде светлост дана – које једва одржавају у животу и које муче до смрти... Не желим то да кажем... и које муче. И нико не примећује. Ово сеже до највиших рангова, и они имају најбоље механизме за прикривање. У то време смо имали посебну комисију [Соко, посебно формирана истражна комисија]. Оне који су нам веровали одмах су уклоњени. Један од њих се непрестано смејао док сам био испитиван. Они то намерно прикривају. Многи људи говоре о Вевелсбургу. Да, и ја сам био тамо. Али они тамо наводно ништа не налазе. Тамо раде чистачи места злочина, и ако је полицајац тамо и каже: "Ништа нисмо нашли" – то је то. Поента је да су деца највећа роба икада. Што се тиче органа – узимају фетусе за креме, за козметику, за све и свашта. Сексуални туризам је највећи проблем од свих. Да, тргује се њима и продају се, и све је то заиста испод радара; то је посебна организација у оквиру јавне политике. [Лоис] Вау, да, хвала на објашњењима. Описао сам укупно 1024 случаја преживелих у четири документарна филма о теми ритуалног насиља. Исти извештаји се изнова и изнова појављују из најразличитијих земаља. Од жртава које говоре велики број различитих језика. Али оно што је најдоследније у свим извештајима јесте увек тврдња да су умешани високорангирани људи који су међусобно добро повезани. Елен Енгел такође оповргава ове тврдње јер каже да ниједан злочин не може бити толико савршен да не постане јавна тајна. Као очевидац, шта кажете на то? Да ли сте и ви видели високорангиране појединце?

[Сандра] Да, у Белгији. Тамо сам видела да то иде све до врха. Имам неколико клијената који су такође видели високо рангиране појединце. Поента је у томе да ова мрежа – која обухвата лекаре, бабице, адвокате, полицајце, судије, политичаре, државне службенике, све – има тако софистицирану инфраструктуру да функционише као друга мрежа испод наше уобичајене инфраструктуре. И нико не зна за то. Они су толико уједињени, међусобно се покривају тако да "обичан човек" чак и не примети. Дакле, Елен Енгел то не истражује. Наивно је веровати да би ико то уопште приметио. Канцеларије за заштиту младих упућују децу педофилима. Моја сестра је тада отишла у канцеларију за заштиту младих и објаснила шта се догодило. Ништа се није догодило. Ова завеса ћутања коју добија свака жртва. Дубоко је укорењена, то је основни механизам преживљавања. Али друштво у целини је програмирано за репресију, за избегавање. Када особа са менталним поремећајем данас оде у клинику, не решава то, већ кажу: "О, не задирај превише у то, иначе ћеш се поново осећати горе." Избегавање се шири свуда. Дакле, јасно је да не желе да тамо гледају, да говоре: "О не, само то замишљам, није истина, све је сјајно." Ово је постало друштвено програмирани механизам, и постало је посебно јако у последњих неколико година и као резултат пандемије коронавируса. Ово су годинама тестирали на деци у тим култовима, а сада то примењују у друштву.

[Лоис] Да.

[Сандра] То је била припрема за оно што се сада дешава свуда.

[Сандра] И сада знају како да то ураде. Медији су масовна хипноза. Да, оно што се тамо дешава је сасвим друга тема.

[Лоис] Да, хвала ти пуно на том објашњењу, драга Сандра.

[Сандра] Молим те.

[Лоис] Желим ти много снаге и благослова за твој терапеутски рад са жртвама.

[Сандра] Да, хвала ти.

[Лоис] Збогом, Сандра, збогом, хвала ти!

Сада бисмо желели да пређемо на Шантал Фрај. Она је такође много говорила о овим умешаностима на високом нивоу. Она је такође преживела ритуално насиље. Рекла бих: "Пуштајте снимак!"

[Кратка биографија Шантал Фрај]

Шантал Фрај је Швајцарка и преживела жртва ритуалног насиља. Веома јој је важно да подигне свест о сатанском ритуалном насиљу како би се јавност упознала са овим проблемом и како би наша деца могла бити заштићена од њега.

Шантал је отета као мало дете и пала је у канџе суровног сатанског култа. Тамо је свакодневно доживљавала физичко, психолошко и сексуално ритуално насиље као део ритуала. Њен отац из култа био је практикујући сатаниста. У култу су се вршила жртвоприношења деце у част Сатане. Од раног узраста била је злоупотребљавана као сексуална робинја од стране различитих група. Са само шест година сатанисти су одлучили да је обуче да постане "Мајка мрака" [то је трећи ниво (од шест) у хијерархији женске стране Илуминати]. То је значило да је морала да брине о осталој деци у култу и да их припрема за даље злостављање. Морала је да учествује у безброј сурових ритуала и жртава. Дуго време она није знала ништа о мрачној страни свог живота, јер је услед мучења развила подељену личност [дисоцијативни поремећај идентитета, или скраћено DID]. Са 30 година доживела је ментални и физички слом. Као резултат тога, успомене на њена ужасна искуства полако су се враћале. Након година, коначно је успела да напусти култ и почела је да говори о својим искуствима.

Данас Шантал даје интервјуе и чини своју причу јавном. Она наводи имена многих починилаца који су били присутни на ритуалима или су активно учествовали. Према њеним тврдњама, међу њима су многе истакнуте личности као што су краљица Елизабета II, краљ Фелипе од Шпаније, Жерар Депардје, Том Круз и Бил Клинтон. Она је написала две књиге о својим искуствима, под насловима "Говорим!" и "Питам!". 2023. године покренула је пројекат "50 гласова ритуалног злостављања". На веб-сајту 50voices.org, 50 преживелих описују своја веома лична искуства са сатанским ритуалним насиљем. Да, мислим да смо у вези. Здравно, драга Шантал, веома нам је драго што си данас с нама.

[Шантал] Здравно, драга Лоис, хвала ти пуно на овом позиву. Велика ми је част што сам данас овде са вама и што могу да говорим о овоме.

[Лоис] Прекрасно, хвала ти. Драга Шантал, када људи чују да се "сећања" на тако ужасна искуства враћају само постепено, обично одмах искључе: "То не може бити истина! Знаш када се десило нешто тако ужасно." Шта кажете тим људима?

[Шантал] Да, то је нешто што често чујем. Али морам да кажем, то једноставно није тачно. Јер управо заиста лоше догађаје 'заборавиш' – у свакодневном животу их, такорећи, 'заборавиш'. Зашто је то тако? Па, волео бих да вам кажем нешто што смо сви искусили или чули. Рецимо да је неко био у веома озбиљној саобраћајној несрећи. Обично – не увек, али обично – у тренутку када се несрећа догоди, та особа се дисоцира од догађаја – односно од ситуације – јер је она толико екстремно лоша да се у том тренутку не може интегрисати.

[Лоис] Шта значи "дисоцира"?

[Шантал] Извините?

[Лоис] Шта значи 'дисоцира'?

[Шантал] То значи да се догађај који се управо дешава чини као да се одвија ван вас. Не можете да га сами интегришете; не можете да га обрадите у том тренутку. Не разумете шта се дешава, али се ипак дешава. И зато се овај процес зове "дисоцијација". У ствари, то је природан процес, и чак бих рекла да је то стратегија преживљавања уграђена у нас људе, у све људе. Али то не нестаје само од себе; улази у оно што је познато као трауматска меморија. Трауматска меморија се формира када се догоде неке веома, веома лоше, драматичне ствари. И тек много касније – обично након дана, месеци или, у мом случају, година – када се то заиста врати на површину, односно када се амнезија која се формирала око тога – другим речима, губитак памћења – полако распадне и успомене полако се врате, тада се то враћа у ваше памћење. И онда имате могућност или простор да то полако обрадите. И онда се то поново сети, чак и после година.

[Лоис] И онда изненада се врате сви детаљи и све остало, сетиш се свега?

[Шантал] Да, то исплива на површину. Дакле, мораш да замислиш да је то као кошара и да се све лоше успомене, драматична искуства, једноставно бацају у њу. Јер када је реч о ритуалном насиљу – а о томе говоримо – има толико драматичних искустава и она се једноставно бацају у велику корпу. И знаш, то је као "неки веш": некако исплива једно сећање, па друго, и у почетку уопште нема смисла, као да кроз све то не пролази никаква нит која их повезује. И зато су као мали комадићи слагалице које можете саставити током времена. Али овај део слагалице је заправо детаљан, ипак можда нећете разумети шта је на овој слици ако се још нису додале остале слике.

[Лоис] У реду. Да, то је невероватно у најдубљем смислу те речи. Значи, доживели сте тако ужасне ствари, а нико вам не верује – јер је једноставно немогуће поверовати да та подељеност личности заиста постоји, да је то потискивање сећања, та амнезија. Али постоје и друге препреке, због којих вама преживелима, људи не верују. И то је невероватност догађаја, сама по себи. Готово сви преживели пријављују да им починиоци чак кажу у лице: "Нико ти неће веровати, звучи превише лудо." Гвидо Грандт ми је недавно испричао о случају у којем је починилац био обучен као Мики Маус и злостављао дете. А када је дете онда проговорило и рекло: "Мики Маус ме је силовао", природно нико није веровао детету, а починилац се пресавијао од смеха. Да, Шантал, пустићу ти кратак одломак из видео-снимка о покрету "Сатанска паника". Тамо говоре о теби. И ово је покрет који тврди да сатанско ритуално насиље не постоји. Жртве само желе пажњу и све измишљају или их на то убеђују терапеути и тако даље. Хајде да га на тренутак послушамо.

"Шантал Фрај – сасвим једноставно: кад год се њено име појави – постоји много видео снимака у којима она наступа, чак смо на једном од наших догађаја јавно приказали одломак из једног од њих. Ја људима увек дајем само овај део: Она каже да су је ритуално злостављали у катедрали у Барселони током сатанског ритуала "три тенора" [вокалног триа које чине три оперска певача Пласидо Доминго, Лучано Павароти и Хосе Карерас] и Питера Александера. Не мислим да има још шта да се каже о том случају. Постоји ли још нешто што је заиста важно?"

[Лоис] Па, драга Шантал, ти и твоја прича били сте вредни целих 30 секунди за овај одбор, а онда су ставили тачку на то. Не може бити истина да су те "три тенора" и Питер Александер ритуално силовали у катедрали у Барселони. Ово нас враћа на тему о којој смо управо разговарали са Сандром Раш. Већина преживелих каже да су умешани угледни и елитни појединци, који су добро повезани на међународном нивоу и међусобно се штите. Дакле, Шантал, имаш више од 30 секунди да о томе нешто кажеш.

[Шантал] Да, добро, већ сте то неколико пута поновили. То је тако незамисливо, тако невероватно. То је толико далеко изван норме да је заиста тешко поверовати. И то је тачно, када си дете и доживиш ово, стално ти понављају, то ти је заиста усађено: "Ако икад причаш о томе, ионако ти неће бити од користи, јер ти нико неће веровати." То је заправо једна врста заштите. То је као заштита за починиоце, и такође је једно од њихових највећих оружја, јер су ствари које раде толико огромне и толико ван норме да их је једној нормалној особи – или некоме ко једноставно живи нормалан живот – тешко и замислити. Да, али тако једноставно јесте. Дакле, пре свега, заиста желим да кажем да нисам овде да причам о својим искуствима како би што више људи поверовало у мене. Дакле, ако неко попут Бернда Хардера не верује у то, онда не мора да верује. Али ја сам овде да заиста охрабрим људе да се запитају, када чују нешто овакво: Шта ако је ипак истина? Заиста, уверават вас, уверават све који сада слушају и гледају да ако кренете тим путем, врло брзо ћете схватити да је, нажалост, ипак истинито. Нажалост, нажалост. Зашто нажалост? Јер чак и сада, у овом тренутку, док говоримо, има деце која то доживљавају. А ако не устанемо и не погледамо то и само наставимо да говоримо: "О, то је немогуће", онда ће та деца и даље то доживљавати. И верујем да је наша одговорност, као друштва, да погледамо – и ја сам овде да о томе говорим јер сам то доживео – и заиста желим да вас охрабрим да погледате. Да, и заиста ћете пронаћи доказе да је ово истина.

[Лоис] Да, хвала ти, Шантал. Да ли бисте нам укратко рекли шта сте доживели у Барселони? Бернд Хардер је то одбацио јер, очигледно, није могуће.

[Шантал] Да, па у Барселони је било овако – претпостављам, наравно, да су угледне личности изнајмиле или једноставно резервисале целу "Саграда Фамилију" [римско-католичка базилика у Барселони], која се налази у самом центру града. И то је било 30. априла, а 30. април је дан када се слави Сатанин рођендан, и тамо је одржан веома велики, огроман обред. Дакле, с једне стране, био је то Сатанин рођендан, а с друге стране, био је то завршетак мог такозваног обучавања као "Мајке Тамне" – о чему смо раније чули. И у том ритуалу, између осталог, једноставно су ме силовали угледни људи – као што је Бернд Хардер управо рекао – "три тенора" и Питер Александер. "Три тенора" у то време још нису били познати као "три тенора". Дакле, они су у то време и даље имали одвојене наступе или концерте. Али чак и тада се говорило да ће се они на крају ујединити. На таквим догађајима изнова и изнова сам слушала шта ће се у будућности десити или који су им планови били. Дакле, сва тројица су била тамо и тек су се касније ујединила. И то је тако и на местима где су позвани људи, истакнуте личности, које у том тренутку можда нису толико познате. Али учешћем у таквим ритуалима, њима се обећава да ће потом развити своје каријере. И мислим да се управо то догодило са "три тенора", јер верујем да су постали познати две или три године касније.

[Лоис] Невероватно. Да, то је скоро невероватно. Али сада стотине, па чак и хиљаде људи говоре потпуно исто. Као што сам поменуо, у својим документарцима сам обрадио 1.024 извештаја преживелих – и то је апсолутно ужасно. У 2022. години било је 27 извештаја жртава, у 2023. већ 111 извештаја преживелих, у 2024. било је 247, а ове године има 640 нових извештаја. Ово је експоненцијална крива, и поплава не показује знаке слабљења. Зато је мој отац имао ту сјајну идеју са Ветопедијом, како би преживели ритуалног насиља могли да се региструју на Ветопедији. То је као Википедија, али је то бесплатна енциклопедија дисидентских гласова. Тако можете прикупити све те извештаје у великој међународној бази података и приказати их. И ова платформа већ постоји на 21 језику. Шантал, видео сам да си се већ регистровала тамо. Мислим да је то сјајно. Да ли бисте желели да другим преживелима и нама укратко објасните како да се региструјете, или бисте можда желели да нам покажете свој извештај?

[Шантал] Да, радо ћу. Под "Ритуално насиље" налазе се кратки извештаји сведока. Можете кликнути на "Запис изјава сведока" у горњем десном углу, а затим постоје различита питања на која можете одговорити. Прво, кратак приказ ваше животне приче, али и локације где сте то доживели, земље, починиоце које сте видели – ако желите да унесете те информације. Мислим да је то сјајна идеја и заиста бих желела да охрабрим све преживеле који се осећају довољно храбро да нешто пријаве. Такође можете да га унесете анонимно. Заиста се ради о подизању гласа да бисте показали: "Здраво, нисмо сами, овде смо. Подижемо глас и нећемо престати док нас не чују." Зато верујем да нас чују – у то верујем – али нас и даље већина игнорише. И ово је једно средство... како се оно зове?

[Лоис]: Ветопедија

[Шантал] Да, баш тако. И то је средство да заиста истрајемо на томе – и нема ризика по вас ако се пријавите – и да наставимо доследно да подижемо своје гласове. Желела бих да охрабрим све да то учине.

[Лоис] Врло лепо, хвала вам пуно што сте учествовали и што сте се пријавили. Такође можете унети изворе на Vetopediji. Овде видимо ваше две књиге и где их можете наручити. Такође можете да отпремате видео записе. Ово је нешто веома посебно у вези са Ветопедијом, јер су извори обезбеђени, пошто многи видео-снимаци о ритуалном насиљу непрестано нестају са интернета! Већ смо успели да обезбедимо ове видео-снимке на Vetopedia за многе друге жртве, које су већ нестале са других платформи.

Да, хвала ти пуно, дра Чанал, што си умала и једноставно наставила даље упркос свим овим нападима. Сада поново са Ветопедијом! Захваљујем вам од дна срца на овом разговору.

[Шантал] Молим, и хвала вам пуно на вашем залагању и подршци преживелима ритуалног насиља. Хвала вам пуно.

[Лоис] Молим.

Сада бих желео да пређем на Марсела Полтеа, који је радио са многим преживелима

ритуалног насиља и едукује људе о овим злочинима. Пустите снимак!

[Кратки животопис Марсела Полтеа]

Након студија права, др Марсел Полте је 15 година радио као адвокат у међународним адвокатским канцеларијама специјализованим за трговинско право. И данас наставља да ради као адвокат. Поред рада као адвокат, неколико година је водио праксу као натуропатски психотерапеут. Кроз овај рад 2017. године дошао је у контакт са темом сатанског ритуалног злостављања и интензивно се бавио тим питањем.

Његова истраживања и бројни сусрети са преживелима сатанског ритуалног насиља резултирали су три књиге: „Мрачни нови светски поредак, том 1 и 2“ и „Ујак Сем: Извештај из пакла контроле ума коју је водио монарх“. Његове књиге карактеришу темељна истраживања и обимне референце. Такође је подржао публикације преживелих ритуалног насиља својим предговорима. Један од фокуса његовог рада јесте да покаже како су сатанско ритуално насиље у култовима и програмирање контроле ума од стране тајних служби као што је ЦИА међусобно повезани и како се примењују. Кроз сурову тортуру и злостављање у деци и младима стварају се подељене личности, које се затим могу одговарајуће условљавати.

[Лоис] Здраво, Марселе Полте, да ли нас чујеш?

[Марсел] Да, савршено вас чујем.

[Лоис] Врло лепо, поздрављамо те на 22. AZK. Драго нам је што си овде.

[Марсел] Хвала, Лоис.

[Лоис] Већ сте чули кратке прилоге Сандре Раш и Шантал Фрај овде на 22. AZK. И сами сте се бавили бројним преживелима. И можете ли нам рећи нешто више о МК-Ултра-Контроли Ума и тако даље? И можете ли нам укратко објаснити шта је МК-Ултра-Контрола Ума? И можете ли рећи нешто више о МК-Ultra контроли ума и слично? И можете ли, молим вас, укратко објаснити шта је МК-Ultra контрола ума?

[Марсел] Да, радо ћу. Урадићу то. И драго ми је што уопште имам прилику да повежем извештаје Сандре и Шантал у шири контекст. Ритуално злостављање и контрола ума [контрола мисли или понашања] управо су облик систематског насиља које се не састоји само од појединачних чинова, већ је уграђено у веће структуре. У деструктивним култовима, у тајним војним програмима и у мрежама које делују кроз генерације. Годинама истражујем овај војно-сатански комплекс и документујем како се ова подручја потом прожимају. Моје књиге сумирају ове налазе. Оне такође садрже све референце на изворе и доказе. Оно што износим у наставку засновано је на изјавама преживелих као што су Шантал и Сандра, али и на многим другим стручним публикацијама терапеута, декласификованим владиним документима и међународним истраживањима. И ритуално насиље, мора се рећи, представља више од религијског заблудевања или садистичке злоупотребе. То су намерно структурирани акти насиља који следе окултни или сатански систем веровања. А у култовима се ова агенда преноси из једне генерације у другу. Од рођења, деца су приморана да преузму улогу жртве, али и улогу починиоца. Бивају мучени, злостављани и приморани да убијају животиње или чак људе, као што смо управо чули. Сврха овога је трострука. Прво, уништавање личности. Екстремна траума фрагментише психу жртве. Друго, на основу тога, формирање контролираних делова личности, такозваних "алтера" или унутрашњих делова, који затим извршавају специфичне команде. И треће, такође

важно, везивање за структуру починиоца вештачким стварањем осећаја кривице код жртава, али и страха и лојалности. На овај начин жртве су од рођења везане за ове култовске структуре. Ови механизми су деценијама описани у истраживањима трауме. Немачки и међународни стручњаци попут Михаеле Хубер и др Алисон Милер потврђују овај образац присилне дисоцијације [психолошко искључивање или одвајање – нпр. осећај трансa, осећај нестварности. Заштитна реакција мозга, често у случајевима стреса или пренапрезања], која се редовно примећује код жртава ритуалног злостављања. Али – и ово је веома важно – постојање ритуалног насиља може се доказати не само изјавама сведока, већ и подацима.

"Радна група за ритуално насиље" спровела је неколико анкета међу психотерапевтима у Немачкој 2005. и 2007. године. Укупно је преко 200 случајева класификовано као веродостојних. То је обухватало 42 извештаја о убиствима. А Радна група државе Јута за ритуално злостављање потврдила је сличне структуре у САД још 1992. године. Коначно, између осталог, ту је и студија из 2016. године Независне комисије за истраживање сексуалног злостављања деце (UKASK) у Немачкој. Ова студија је поново проценила искуства 174 психосоцијална стручњака из Немачке који су изјавили да су радили са жртвама организованог и ритуалног насиља. Од тога је 69 одсто случајева било повезано са сатанским групама. И ове бројке доказују да не говоримо о изолованим случајевима, већ о међународно понављајућем феномену који је забележен у стручним контекстима много пре него што је добио пажњу јавности.

Да би се разумели ови механизми ритуалног насиља, мора се бити упознат и са историјским програмима контроле ума. Петдесетих година прошлог века ЦИА је покренула Пројекат МК-Ултра, истраживачки програм манипулације људском свешћу. Пројекат МК-Ultra обухватао је више од 140 подпројеката који су укључивали експерименте на људима у којима су коришћени лекови, нарочито ЛСД, хипноза, електрични шокови, лишавање сна и чулно лишавање, односно лишавање стимуланса. Циљ свега тога био је да се развију механизми за контролу ума и понашања. Оно што је у званичним документима о МК-Ултра само назначено, многи преживели пријављују као стварно искуство у ритуалном контексту. И оно што је запањујуће јесте да су то исте технике, исти циљеви и, делимично, исти починиоци. Али, наравно, постоје и преживели из самог програма МК-Ultra, који се сада назива "Пројекат Монарх". Једна од њих је Mary Sparrow. Њена изјава може се наћи на веб-сајту "50 Voices of Ritual Abuse" (<https://www.50voices.org/>). А такође и Cathy O'Brien и Katie Groves. И већ – што је такође важно – 1995. године преживели МК Ultra сведочили су у Вашингтону пред Саветодавним одбором за експерименте са радиоактивношћу на људима. Транскрипти су и даље доступни. Ништа од овога није нова идеја. Кључна тачка је да ритуално насиље и МК-Ултра нису одвојени феномени. Повезује их заједничка идеологија, сатанизам као систем власти и контроле. И у оба контекста налазимо исте основне принципе, наиме потпуно потчињавање појединца, дехуманизацију кроз екстремно насиље и стварање алата, односно људи који извршавају наредбе без да се касније сећају тога.

Психолог др Corydon Hammond отворено је говорио о тим везама још 1992. године на конференцији у свом такозваном „Greenbaum“ говору. Описао је како сатански култови и програми тајних служби, руку под руку раде на намерном изазивању дисоцијације [психолошко искључивање или раздвајање – нпр. трансу слично стање, осећај нереалности. Једна заштитна реакција мозга, често као одговор на стрес или

преоптерећење] и како да програмирају те структуре личности у жртвама, које су намењене за извршавање одређених задатака. Стога, многи преживели такође извештавају да су починиоци били укоренењени и у војним и у обавештајним круговима, али и у култовима – другим речима, имали су два лица исте идеологије, да тако кажемо. Истакнут пример је – многим ће бити познато име – потпуковник Michael Aquino, који је такође био врховни свештеник храма "Temple of Set".

[Лоис] Потпуни сатаниста, да!

[Марсел] Основа ове контроле, може се рећи, је дисоцијација, расцеп. Кроз екстремну, обично поновљену трауму, свест се на крају распада на појединачне делове. И ови унутрашњи делови затим могу бити конкретно додељени новим идентитетима, задацима и окидачима од стране починилаца.

И само укратко о најважнијим методама како ово функционише, како се то постиже.

Прво, постоји "индукција трауме" кроз мучење, бол, злостављање, електричне шокове или чак искуства близу смрти као што је дављење, али и хипноза и сугестија.

Целокупно се комбинује са симболима, бројевима или низовима слова, као што су "алфавет кодови", затим депривација стимулуса, на пример у резервоарима или коморама, упоредиво са оним што је приказано у серији „Stranger Things“, инспирисано стварним експериментима. Затим се дају дроге, често у комбинацији са електричним шокovima, како би се повећала сугестивност, односно способност да се буде под утицајем. Постоји и програмирање кроз ритуале, у којима починиоци симулирају духовни ниво како би у своје жртве усадили такве натприродне структуре моћи. У свом истраживању сам затим упоредио ове механизме са доступним документима о програму МК-Ultra. И темељи, може се рећи, тамо су врло јасно документовани.

Централни елемент многих извештаја жртва је такозвани програм самоуништења или самоубиства, који служи за трајну контролу жртве и спречавање било каквог откривања на тај начин. Програми се затим активирају кључним речима или симболима, одређеним звуцима или музиком, или контактом са одређеним особама или институцијама, на пример у контексту терапије. То значи да када жртва говори о својим искуствима, она изненада почиње да паничи или да се повређује јер је један унутрашњи део ње био програмира да штити истину. Друге улоге ових унутрашњих делова су, на пример, извештачи, казнитељи или чак програмери.

[Лоис] Марселе, могу ли да те прекинем на тренутак?

[Марсел] Наравно.

Лоис] Видели смо музичаре и глумце који су сви извршили самоубиство. И онда увек помислиш: "Сада имају славу, имају новац. Зашто се убијају?" Да ли ово има икакве везе са овим „самоубилачким програмирањем“, да би можда желели да открију тајну, а одједном овај програм почиње?

[Марсел] Да, то је веома оправдано питање и такође веома важна запажања, посебно када су у питању познате личности, где, као што сте управо поменули, кажете: "Имају богатство, имају пажњу, заправо би требало да буду срећни, чак и ако је сигурно повезано одређено оптерећење." Могуће је да се у одређеним случајевима – посебно када постоје индикације да неко жели да открије све – такви програми активирају. Наравно, то је тешко доказати након чињенице. Ипак, верујем да су то прилично изоловани случајеви. У неким случајевима то је заиста вероватно, посебно код оних који су већ нагостили да желе да говоре о одређеним стварима или су већ покренули неке критичне теме. Међутим, у многим случајевима иза тога ће се налазити нешто

друго. А онда морате да се запитате: "Који је то велики унутрашњи сукоб који ове истакнуте личности имају, а који на крају доводи до самоубиства?" Међутим, ово води ка још мрачнијим или подједнако мрачним круговима, где се човек мора запитати: "Која је цена ове славе? И да ли то можда не води у сукоб савеста, или можда чак постоје механизми који превазилазе технике контроле ума које сам описао, да би се, тако рећи, такви људи поробљали на веома, веома дубоком нивоу?" То би изашло изван оквира ове дискусије, али је то веома, веома важна тачка.

[Лоис] Хвала, веома добро, да.

[Марсел] Да, прелазећи са програма самоубиста на ширу слику. Наиме: овде нису само преживели из Немачке или, попут Шантал Фрај, из Швајцарске, већ и из многих других земаља, као што су Уједињено Краљевство, Сједињене Државе, Холандија, Аустралија и Швајцарска. У принципу, може се рећи да постоје извештаји са сличним обрасцима широм света – укратко речено. У већини случајева, починиоци су чланови сопствене породице. Места злочина обухватају приватне виле, цркве, подземне просторије, војне објекте и шуме. Постоји контрола ума, трговина људима, дечја порнографија, проституција и такозвани снуф филмови [реалистични филмски снимци убиства, самоубиства и сличних аката насиља у забавне сврхе], али и везе између ових локалних култова, где се то дешава, и међународних мрежа. И цела ствар, ове структуре, поново се преплићу са организованим криминалом, али и са државним или војним структурама у којима се спроводе експерименти на људима.

Један пример који помиње Шантал Фрај јесте веза са америчком војном базом "Dagger Complex" у Дармштату, где је она имала таква искуства. Али Кети О'Брајен, на пример, такође наводи бројне војне базе у САД као места злочина, као и објекте НАСА-е, на пример.

[Марсел] У мојој књизи "Uncle Sam's" анализирам изјаве Кејти Гроувс, која у видео снимцима прича о својим искуствима у такозваној "snuff factory" где су снимани филмови који приказују убијање деце. Она описује како су та деца систематски злостављана, мучена и убијана у подземном објекту у Тексасу. Према њеној изјави, објекат је био под контролом ЦИА, за коју се тврди да управља међународном мрежом трговине децом. "Експеримент даљинског посматрања" који је она наручила успео је да потврди постојање овог објекта без икакве сумње. И иако је ове изјаве, осим „даљинског гледања“, тешко проверити, мора се рећи да се у многим детаљима слажу са обрасцима других преживелих; посебно када се комбинују са ритуалним елементима, војним контекстом, али и сложеним методама програмирања. У неким случајевима, преживели који се не познају наводе иста или конкретна места злочина или починиоце.

Током мог истраживања, такође сам поднео захтев по Закону о слободи информација САД (FOIA), односно захтев за информације ЦИА-и. Захтевао сам објављивање свих докумената који се односе на горепоменућу преживелу из програма МК-Ultra, Кети О'Брајен. Одговор ЦИА је веома занимљив. У одговору је наведено: "Постојање или непостојање тих докумената не може се ни потврдити нити порицати. Чињеница постојања или непостојања таквих докумената сама по себи је тренутно класификована и стога заштићена од откривања." А ако размислите о овом одговору, то значи да они званично кажу: "Евиденција очигледно постоји, али из разлога националне безбедности не може бити откривена." У супротном, једноставно би рекли: "Није пронађен ниједан запис." Другим речима, "нема ничега." И чињеница да уопште постоји било шта у вези са Кети О'Брајен већ је веома јасан показатељ да у њеној

причи има истине, на пример.

Поред психолошких и техничких аспеката, мора се рећи и да духовно-идеолошка позадина игра веома централну улогу. Многи починиоци себе виде као део сатанског или луциферијанског реда који настоји да стекне моћ кроз патњу, смрт и потчињавање. За њих су ти ритуали више од пуке симболике. Они верују у енергију или моћ која се може стећи кроз ту жртву. И управо ово уверење се преноси кроз генерације у култовима породицама, комбинујући се са елитистичким погледом на свет: Наиме, изабрани – из њихове перспективе – су супериорнији од других људи – којих се истовремено плаше због њихове бројчане супериорности.

[Лоис] Да.

[Марсел] Последице по жртве, жртве ових система, такође су важне. Пате од тешких последица трауме као што су комплексна дисоцијација [ментално искључивање или раздвајање – нпр. трансна стања, осећај нереалности. Заштитна реакција мозга, често у одговору на стрес или преоптерећење], флешбекови – које су поменуле Сандра и Шантал – анксиозни поремећаји, компулсивно понашање. Физичке болести могу бити последица година злостављања. И често дубоке кризе идентитета. Као резултат тога, многе жртве развијају ову дисоцијативну структуру идентитета, како су то намерно желели починиоци. Они затим имају бројне унутрашње личности које се такође манифестују споља. Када говоримо о ритуалном насиљу и контроли ума – а ја полако долазим до краја – није реч само о откривању појединачних случајева, већ о суштинском питању колико ове силе знају о људској свести и како потом злоупотребљавају то знање да би постигле одређен крајњи циљ. Наиме, успостављање онога што они виде као сатанско светско царство. Стога је веома важно да имамо независна истраживања о дисоцијацији [психолошко искључивање или одвајање – нпр. транслика стања, осећај нереалности. Заштитна реакција мозга, често као одговор на стрес или преоптерећење] и програмирању заснованом на трауми, и да постоје безбедни простори за преживеле. Али нам је такође потребан храброст да заједно радимо преко институционалних граница, јер ћутање штити само починиоце. Едукација и подизање свести су први корак у прекидању овог циклуса. Мој рад је такође намењен као допринос таквом свеобухватном образовању о овим механизмима. Ритуално насиље није маргинално питање, већ одраз онога што се дешава када тајне, окултне групе неприметно шире свој утицај у нашем друштву.

[Лоис] Да, заиста.

[Марсел] То је још један разлог зашто морамо детаљније да погледамо, озбиљно схватимо жртве и обезбедимо да ови налази дођу до широке јавности. Уосталом, слобода сваког појединца је тиме угрожена. Ритуално насиље и контрола ума, као што је већ изречено у предавању, изрази су исте деструктивне идеје: да се особа може контролисати, сломити и да јој се душа отме. Ипак, свака истина која изађе на видело, и то је, такорећи, позитиван аспект целе ствари, слаби тај систем. Просветљење у основи почиње када ту неисказиву ствар ставимо у речи и када преживели – попут Сандре и Шантал – смеју да проговоре. И зато су платформе попут ове тако важне. Дакле, још једном, хвала вам свима. И захваљујем свима који слушају што су спремни да слушају, али и да гледају, и да не затварају очи. Хвала вам пуно.

[Лоис] Да! Хвала вам! Хвала ти, Марселе, заиста си повезао ову тачку за само неколико минута са оним што је мој отац рекао на почетку ове конференције. Управо је показао, на основу наших деценија истраживања, како су ове тајне структуре на крају утемељене у сатанизму. И чули смо из њихових уста да желе да успоставе сатански светски поредак. Али чињеница је да су они бројчано надјачани. Ми смо далеко

супериорнији од њих, само да то схватимо! Ако само светлост успе да продре, цео овај криминални конструкт ће се срушити. И ми смо веома близу томе. И зато: Ако сви проширите ово предавање и целу ову АЗК поруку како би се пролило право светло, онда ће се овај сатански светски поредак срушити. Хвала вам на борби за просветљење, што сте ове окрутне праксе изнели на светлост дана.

За наше гледаоце сада се поставља питање: Како то да таква злодела не гони полиција и не осуђује их правосуђе? И на ово питање, желео бих да препустим Увеу Кранцу.

[Кратка биографија Увеа Кранца]

Уве Кранц је полицијски службеник, пензионисани виши министарски саветник и бивши председник Канцеларије криминалне полиције Тирингије. Био је национални стручњак у Европолу.

Као стручњак за питања безбедности и тероризма, он редовно објављује чланке у бројним медијима.

Уве Кранц се више од 50 година бори против организованог криминала, екстремизма и тероризма.

Током своје службе посебно се залагао за заштиту деце. То је очигледно када се погледају области активности у његовој професионалној каријери: Био је представник за питања омладине, радио је на превенцији криминала, у борби против сексуалног насиља над децом и против трговине људима и органима на националном и међународном нивоу, и био је укључен у рад удружења за кривичну политику.

На свом веб-сајту Уве Кранц објављује чланке о темама као што су "сексуално злостављање деце" и "контрола ума".

Као криминолог, он пружа увид у „дубоку државу“ и, у пензији, прати актуелне светске догађаје.

Он такође доприноси својим искуством и знањем као члан и говорник на симпозијумима за штампу реномираних удружења као што су "Axion Resist" и MWGFD e.V. [Медицински стручњаци и научници за здравље, слободу и демократију, e.V.]. Они су основане са циљем заштите добробити деце, слободе и владавине права. Овде је одржао предавања на теме као што су педофилски злочини, рана сексуализација и трговина децом.

[Лоис] За мене је велика част да овде, на 22. AZK, поздравим овог искусног криминолога, Увеа Кранца.

[Уве Кранц] Част је потпуно моја.

[Лоис] Сјајно је што сте овде. Да, имате пола века искуства у криминалистичким истрагама у борби против сексуалног злостављања деце. Били сте на челу ових истрага као полицијски службеник, па чак и као виши министарски саветник и шеф

Одељења за кривичне истраге Тирингије. То значи да су вам пријављивани случајеви и да сте их затим истраживали. Али шта се десило потом?

[Уве Кранц] Проблем је у томе што докази прво морају бити представљени како би предмет могао бити упућен јавном тужилаштву, где се прихвата и прерађује у оптужницу која се подноси суду. И, нажалост, на том путу је било много, много неуспеха. Фрустрирајуће је када ухапсите некога ујутру, а затим га поподне поново сретнете. Ово сам илустровао сликом: ухапшен ујутру, пуштен у подне. На пример, врло често имамо проблем да полиција дође са смртоносним случајем и затим почне да истражује убиство. А онда, на путу до јавног тужилаштва, убиство постане наношење тешких телесних повреда са смртним исходом. Тада можете завршити са потпуно другачијом правном супстанцом и потпуно другачијим проблемима. Или, као у недавној причи, када силоватељи који су починили групно силовање весело свирући излазе из суда, јер судија није сто одсто сигуран да девојка можда није пристала. Ту цела ствар почиње да делује помало сумњиво. И постоји много, много могућности да се поступци обуставе или претворе у психијатријско лечење, и тако даље и тако даље. Дакле, негде у пословању постоји раздор, и нажалост је то случај. Ове жртве морају бити третиране пажљиво и озбиљно. Они имају сва права на свету да их полиција и правосудни систем третирају како треба.

[Лоис] Хвала вам на изјави. Такође говорите о такозваном "педофилском злочину" и везама за које се тврди да сежу до "високих кругова". Која су ваша запажања у том погледу?

[Уве Кранц] Да, хајде да почнемо са следећим: увек укључујем случај Дутрџа у своје PowerPoint презентације. Сигурно сте упознати са случајем "Dutroux". Белгијски педофил који је убио једанаесторо деце и глађу довео до смрти двоје деце, док је био у затвору. Пошто није открио ништа док је био у затвору, деца су умрла од глади. Заиста ужасан случај. Цела низа сведока или је умрла у сумњивим несрећама или на друге начине. И случај Дутрџа је већ доказао да су сви нивои друштва били умешани у ове мреже злостављања деце. Стигло је до врха политике, до врха културе, телевизије и медија. Поступак је био синоним за оно што је суштина проблема. Било да је у питању Епштајн, потпуно је исто. У Епштејновом случају, они такође имају везе све до врха политике, шоу-бизниса, тужилаца – Бог зна шта – високо ранжираних званичника и политичара. Исто се догодило и са „Дидијем“ Шоном Комбсом, који је такође добро познат. Сада је осуђен на четири године и два месеца затвора. То је заправо безбедна казна, јер су једноставно исекли целу сферу организованог криминала. Рекли су: "Одустајемо од тога, сада га осуђујемо само за један случај злостављања његове девојке или супруге." А онда су цео случај свели на мали део. У многим случајевима, такви поступци се намерно разбијају на мање делове. Године 1995, имали смо велики случај у Енглеској. У њега су били укључени сви: политичари, медији, утицајни људи и разни други људи. Током година, случај је постајао све мањи и мањи, све док на крају није остало ништа. На крају, то су били мали случајеви – растављају се и разлажу на ситне комадиће, такорећи, на правне ситне комадиће, па онда не остане много суштине. Ово природно буди сумњу да се овде врши утицај. То се не може тек тако одбацити.

[Лоис] Да ли сте и ви у свом региону приметили овај принцип, као што је сада био случај са Епштајном, Дутроом, П. Дидијем и тако даље?

[Уве Кранц] Принципи су исти свуда, без обзира на земљу. Морате претпоставити да се овај сексуални злостављање мале деце, девојчица и адолесцената догађа широм Европе и широм света. Ако погледате NCMEC, на пример – амерички центар за пријављивање нестале и злоупотребљене деце – пре четири или пет година имали су 50.000 случајева. Сада нам се сваке године пријави 205.000 случајева.

[Лоис] То је лудо!

[Уве Кранц] Али ми смо мала светлост. Ако упоредите оно што NCMEC пријављује у Азији, Индији и Пакистану, готово да се ради о милионима. Ово јасно показује да је то глобални проблем, а не само немачки проблем, ни само белгијски проблем или било шта друго.

[Лоис] Такође сам чула да постоји много званичних студија о злоупотреби у култовима. Можете ли у неколико реченица објаснити шта је званична страна открила?

[Уве Кранц] Постоји много студија. Верујте ми, у овој области постоји безброј студија. Ја лично сам написао две студије за Европски парламент, 2020. и 2021. године, у којима сам све то саставио. И рекао сам: "У реду, шта би могло бити боље? Шта можемо олакшати? Где можемо почети?" – А урадило се управо супротно. Покренут је још један центар, центар за борбу против сексуалне злоупотребе деце. Сада имамо још један центар поред Еуропола и тако даље и тако даље. Имамо комесаре свуда и студије свуда. 2011. године спроведена је сјајна студија о увођењу директива ЕУ за борбу против сексуалног злостављања деце. И она је оцењена 2016. године. То је добра студија. Постојала је још једна студија WeProtect-a. (<https://www.weprotect.org/>) Такође добра студија, коју је само требало наставити и спровести, која се морала спровести. Само су морали нешто да ураде са тим! Спроведена је студија, написана је, била је и пријатна за читање, са прелепим сликама, прелепим графиконима и свим тим стварима. Али имплементација је генерално недостајућа. Дакле, недостаје не само истраживање непрјављених случајева, већ и политичка воља да се овим питањима интензивно позабави. Не ради се толико о недостатку закона, а свакако није ни о недостатку студија. Не, мораш то да урадиш! Мораш то да урадиш и мораш да желиш да то урадиш!

[Лоис] Такође много говорите о сексуалном образовању у раном детињству у вртићима и школама. Шта можете рећи о томе?

[Уве Кранц] Да, па, сексуално образовање у раном детињству је посебна област која ме је заправо посебно шокирала, јер ју је развила СЗО [Светска здравствена организација], заједно са „Немачким федералним центром за здравствено образовање“. Од 13. фебруара ове године (2025) носи назив „Савезни институт за јавно здравље“. Има још више права, још више могућности и може још више да уради, посебно када је у питању заштита климе. И ова двојица су заједно радила на изради смерница о томе како "сексуално едуковати" малу децу. Основна идеја иза овога је да се дете – које се може абортирати до порођаја, то је једна страна тога – одмах по рођењу проглашава сексуалним бићем које се може злоупотребити у било ком тренутку. И то је толико лудо да је немогуће замислити. А најгоре је што су ове ВЗгА смернице СЗО засноване на наводним научним налазима. Сада, молим вас, погледајте научна сазнања и видите одакле потичу. Потичу од

Кинсија. Човек који је написао злогласни Кинсијев извештај шездесетих година о ослобођењу мушкараца и жена. Од тада су ствари заправо стално ишли низбрдо. Концепт сексуалне слободе је већ био скован у то време. Равнодушност према деци и секс са децом је могућа, уобичајена и дозвољена. Уведен је фекални језик. И овај човек, Кинси, спровео је низ тестова. Постоји низ тестова које сам видео у којима је четворогодишње дете злостављано 24 сата како би се постигло 27 оргазма. Само замислите то. Он је описивао оргазам сваки пут када би дете вриштало, плакало, конвулзирало – мучећи четворогодишње дете 24 сата док не би дошло до неке физичке реакције – а затим ту физичку реакцију дефинисао као оргазам. А онда су они који су то радили, који су злостављали децу, били делимично проститутори, делимично ослобођени затвореници. Мораш све то сам истражити и филтрирати. А онда себи кажете: "Хеј, шта је ово? Научно знање?" Ово је чисто злостављање деце, чисти сексуални насиље над децом под окриљем истраживања. А затим је имао одговарајуће студенте. Након Кинсија уследио је Кентлер. Постојао је Кентлеров извештај. Затим је био Силер. А затим је био још један, недавно. Сви су потекли из истог идеолошког штала. Морате ово узети у обзир.

Кинси је то започео. Онда су "освојили" универзитете, техничке колеџе и центре за посебну обуку. А сада генерације друштвених психолога, културних психолога и шта све не... Дакле, они се производе један за другим и заузимају канцеларије социјалне заштите и школске одборе свуда, настављајући да раде у духу ове обуке.

[Лоис] То је лудост!

[Уве Кранц] По мом мишљењу, то је апсолутно апсурдно. А када погледате шта ове смернице захтевају – од нуле до четири године, дете мора да научи сексуалну мастурбацију. Од нуле до четири године! Питам се, наравно, који васпитач то ради и како то раде? А сада имамо 17 вртића у Швабиш Хал који успостављају зоне за лично истраживање тела у вртићу. Родитељи су били потпуно шокирани! Ништа нису знали о томе. Нису били обавештени. Дакле, ако је то сексуално образовање у раном детињству, онда је то у суштини ништа више од разарања породице. То је уништавање породице. Јадро државе, јајна ћелија државе, јесте здрави породични однос. Постоји отац, постоји мајка, постоји дете, и то је све. Постоје два пола, крај приче. То ме чини крајње десничарским екстремистом. Знаш то. Постоји нешто још боље, постоји оно што је Моника Грубер једном рекла: „А ако имамо родитеља1 и родитеља2, онда ћемо ускоро имати труп1 и труп2 за деду и баку.“ Да ли ће се и то догодити?" Наравно, то је шала, али чињеница је да то дехуманизује целу ствар.

[Лоис] Да, баш тако.

[Уве Кранц] То више није на људском нивоу и нема достојанства – посебно не за дете. И деца имају достојанство. Њихова права такође морају бити заштићена. И деца заправо треба да се третирају као правни субјекти, а не као објекти које се могу покупити и одбацивати.

[Лоис] Да! Хвала вам на објашњењима.

[Уве Кранц] Дакле, у целој тој причи је био један позитиван аспект. То је био Универзитет у Билефелду. Провела је студију великих размера о Кинсију, Кентлеру и компанији и утврдила да је реч о злостављању деце, сексуалном злостављању у свим случајевима. То је била високо криминална организација која се од тада проширила на целу образовну установу, где су се обучавали друштвени психолози, психолози, директори и слично. И ово се наставља. Дакле, постаје све чешће. И зато није изненађујуће читати данас у часописима за родитеље да је сасвим нормално да се

деца третирају и васпитавају на такав начин да морају да имају сексуални контакт између шесте и девете године. И да се физички додирују и тајно уређују мале пријатне кутке свуда где се деца могу повући.

[Лоис] Све је то део игре која иде на руку починиоцима.

[Уве Кранц] Да... Жао ми је, немам добре вести. Моја искуства су била искључиво негативна. Цео свој живот сам се борио да сексуално насиље над децом буде кривично дело.

И 2021. године, после година борбе, то је коначно, коначно, коначно постигнуто у Немачкој, што значи да је сада кривично дело. И то је остало на снази од 2021. до 2024. Онда је господин Бушман, како се тада звао, либерални министар правде, дошао и укинуо то. Сада је то поново кривично дело. Дакле, ни то није неко велико достигнуће. По мом мишљењу, цео текст који је Министарство правде употребило да објасни зашто је ово кривично дело поново укинуто представља слаб аргумент..

[Лоис] Да, заиста је слаб аргумент. Хвала вам пуно на вашем залагању за децу и, изнад свега, што сте ове злоупотребе довели до пажње јавности. То је тако важно.

[Уве Кранц] То се мора урадити.

[Лоис] Хвала вам што сте одвојили време, иако сте тренутно на путу. Ваше изјаве су нам заиста помогле да стекнемо јаснију слику о овом проблему.

Желимо вам све најбоље у будућем раду, чак и у пензији. Ви сте и даље на самом челу. Хвала вам на вашем сјајном едукативном раду. Волимо вас!

[Уве Кранц] Хвала. Радујем се што ћу поново бити с вама! Онда ћу и ја доћи!

[Лоис] Да, увек сте добродошли!

Сада се окрећемо једном, подједнако неустрашивом борцу, који је посвећен борби против отмице деце, ритуалног насиља и трговине децом. Пустите снимак! [Кратки биографија Sabine McNeill] Sabine McNeill је студирала рачунарске науке и математику и радила у "CERN"-у [Европској организацији за нуклеарна истраживања] 15 година. Након тога је радила као организатор догађаја, дизајнер софтвера, веб издавач и математички уметник.

У Лондону је волонтирала као "McKenzie Friend", што је еквивалент лаичког правног саветника. У тој улози дошла је у контакт са жртвама ритуалног злостављања и случајевима старатељства над децом којима је правосудни систем нанео штету уместо да им помогне.

Сабине МцНилл је почела да објављује ове случајеве на интернету. Неуморно је радила у име деце коју је држава одузела родитељима и чак изнела то питање пред Европски парламент.

"Зато смо данас овде. Овде смо да затражимо помоћ. Постоје деца која вапе за тим да их неко чује. Ако не чујете ова деца како вапе, ко ће?"

Укупно је пратила око 50 случајева отимања деце. Најпознатији је био "случај Хемпстед", у којем је објавила видео-снимак са исказима деце Алисе и Габријела. У тим видео-снимцима деца су сведочила да је њихов отац организовао сатански култ

који је редовно злостављао и убијао децу. Оне су такође описале како им је отац усмеравао руке при убијању беба.

[девојчица] "Наш отац нас тренира да то урадимо јер сами не можемо. Нисмо довољно јаки да одсечемо беби главу. Он само мора да држи нож, стави руку на нашу и помогне нам да одсечемо беби главу, јер он учи како да то уради. Он ме учи мене и Габријела."

[Човек] Упркос тим изјавама, суд није осудио оца; уместо тога, суд је одузео децу мајци и доделио оцу искључиву старатељску права.

Касније је иста судија такође обезбедила да отац оптужен за злостављање у шкотском случају злостављања Холи Грејг не буде осуђен. Међутим, постојале су паралеле са случајем Хемпстед не само код судије, већ и код починилаца.

Чак и након пресуде у Хемпстеду, Сабине је остала активна, прикупивши десет хиљада потписа за петиције и документујући доказе. Такође је учинила доступним списак од 175 починилаца који је саставила мајка. То је изазвало узнемиреност међу починиоцима, који су на крају поднели кривичне пријаве против ње. Са 73 године, осуђена је на дугу затворску казну од девет година и после око четири године депортована у Немачку. Многи њени веб-сајтови су затворени. Упркос узнемиравању које је претрпела у затвору, Сабине није одустала: Она наставља да подржава саборце у борби против злостављања деце и трговине децом.

[Лоис] Здраво, здраво Сабине. Шаљем ти велики загрљај!

[Сабине] Здраво, Лоис. Хвала ти што ме слушаш.

[Лоис] Да, каква је част што си данас овде на 22. AZK! Пратила си бројне жртве сатанског ритуалног злостављања и неке од њих упутила на моје филмове. Срела си мајке у затвору којима су одузета деца. Борећи сте се за те мајке и настављате да се борите као лавица за те мајке и децу. Молим те, укратко нам испричај о својим искуствима!

[Сабине] Да, тешко је јер не знам где да почнем. Прве жртве које сам срела нису имале никакве везе са децом. То су били мушкарци у Доњем дому лорда [горњем дому британског парламента], где сам организовала догађаје. Прво су дошле жртве банака и судова. Затим су уследиле жене уопште, а потом и та деца, која су пријавила најгоре од свега. А пре тога је већ било тако лоше. Никада нећу заборавити како је румунска социјална радница тврдила да то није био случај са португалском породицом са петоро деце, коју би она оправдала. И то је било тако јадно, тако идиотски и тако лицемерно. Не можеш само да стојиш по страни и гледаш, а да ништа не предузмеш.

Ако бих вам говорио о својим искуствима, можда је најгора ствар био разговор који сам имао са женом која је имала такозвани "збогом-сусрет" са својим малим бебом. А онда је имала такозвани последњи сусрет пре него што јој је беба одузета. То је тако невероватно лицемерно. И то је фарса, то је грозно. Да, чак ни не знам које речи да употребим. Дакле, тешко је рећи шта је најгоре. Како би требало класификовати злочине? По броју деце? По суровости коју су претрпела деца или родитељи? По апсолутно суровом искуству боравка у затвору, где такозвани службеници злоупотребљавају своју власт зато што имају прилику и раде све осим онога што би требало да раде и што се, у теорији, проповеда и захтева. То је толико лоше да то заправо можете само ментално тумачити, оправдати и објаснити.

[Лоис] Ти си ми причала о мајци којој су четири детета одузета, а пето је изведено из затвора.

[Сабине] Па, видела сам је када је била трудна у затвору. Када је изашла, написала ми је – јер постоји та услуга "Email-a-Prisoner" – и рекла ми је да су јој и бебу одузели.

[Лоис] И пето дете такође?

[Сабине] Да.

[Лоис] О, боже, о, боже, о, боже.

[Сабине] До случаја у Хемпстеду, најгори случај је била нигеријска породица са седморо деце. Сва су деца одузета. Са овим идиотским поступцима у такозваним породичним судовима, који се воде у тајности. Дакле, штампа нема приступ. И тако траје већ деценијама. А седмо је дете рођено у затвору. Била сам у контакту и са америчком мајком која је била у суседној ћелији, чије је дете остало у Лондону. И након што је она била извезена, упркос свој мојој помоћи. Америчка жена је сведочила управо оно што је нигеријска жена доживела. И као што је социјални радник рекао: "Да, више га никада нећеш видети." А "сјајна" ствар је била да је најстарија ћерка у породици била злостављана од стране сина хранитељске породице. Следећа ћерка је рекла мајци да су је увек водили на мрачне догађаје увече где су били само мушкарци. А мали син је питао мајку шта је педофилија.

[Лоис] И шта се десило после када си била у затвору?

[Сабине] Па, када сам била у затвору, објавила сам петицију. И имала сам 16.000 потписа и више. И такође сам имала преко 100.000 прегледа на свом веб-сајту, који сам направила за децу. Направила сам појединачне веб-сајтове за најгоре случајеве. И то ме је учинило релативно познатом. И ово је торба са свим картицама које сам добила, а које сам користила да украсим зид своје ћелије. Никада нисам успео да од њих направим ланас. Али, наравно, нисам хтела да их бацим.

[Лоис] О, Сабине, тако нам је драго што си добила ову подршку и што ћеш је и даље добијати. Заиста ме је потресло да видим уживо како бебу одводе. Показаћу нам то укратко.

[Сип] [Мушкарац 1] "Дакле, у овом тренутку имате тачно једну опцију. Мораш да га предаш парамедику и онда можеш срећно да наставиш свој пут са пријатељима и породицом који су тамо напољу. Или ћу га узети од тебе и ти ћеш ићи у затвор. Мораш да донесеш ту одлуку. Мораш да је донесеш сада." [Жена] "Нећу да га пустим."

[Мушкарац] "У реду. У реду. Молим те, пусти га да не би био повређен, у реду? Дођи овамо на тренутак. У реду." [Жена] "Пустила сам га. Пустила сам га!" [Мушкарац] "Не, она иде у затвор."

[Жена] "Само сам хтела да кажем да не могу, али сам га ипак пустила." [Мушкарац 2] "Стави руке иза леђа." [Жена] "Затворили су врата амбулантног возила. То је била последња ствар коју сам видела."

[Мушкарац 3] "Ти ми киднапујеш унука." [Мушкарац 2] "Не, уђи у ауто. Уђи у ауто. Све је у реду." [Жена] "Желим да се опростим."

[Мушкарац 2] "У реду је. Уђи у аутомобил." [Жена] „Желим да се опростим.“ [Мушкарац 2] „Само погоршаваш ствари.“ „Свако дете вреди око милион долара за државу.“

[Лоис] Значи, то је деда бебе.

[Сабине] То је тако злобно и тако ужасно. Мислим, "они само раде свој посао", зар не? То је исто као за време нацистичке ере, колико год се то може објаснити. Само извршавају наређења и постали су тако роботизовани. Не осећају ништа сами. Они више не знају шта је исправно.

[Лоис] Да. То долази одозгоре. Цело овај трговински пословни саобраћај деце је подржан. Можете ли и то потврдити?

[Сабине] Да, да, одозгора, на сваком нивоу. Социјални радници то не могу без полиције. Полиција то не може без судова.

[Лоис] Да. Ти си сведок који је све ово доживео из прве руке.

[Сабине] Може се рећи.

[Лоис] Да, желимо вам се веома захвалити на вашем залагању за ове мајке и децу. Поставили смо платформу Vetopedia, где се ове мајке могу регистровати и евидентирати одузимање своје деце. Ово ће нам помоћи да боље разумемо систем који стоји иза тога. Наравно, бисмо били одушевљени ако бисте могле да проширите вест и подигнете свест у својој мрежи, драга Сабине.

[Сабине] Да, оно што радите је невероватно. Заиста, заиста је сјајно. Хвала вам што сте ме слушали.

[Лоис] Да, хвала вам пуно на вашем залагању за ове мајке и децу! То је заиста дивно. Свакако ћемо проширити вест, драга Сабине МекНиел. И волимо те.

[Сабине] Хвала ти. И ја такође. Имам невероватно поштовање према свему што си урадила и што радиш. И дивљење.

[Лоис] Да. Осећате потпуно исто као и ми. Тако сте бестрашни и храбри. То је невероватно. Има ли још нешто што бисте желели да кажете публици AZK-а? Ишта било?

[Сабине] Па, AZK је о цензури. И само се надам да нико више неће морати да прође кроз оно кроз шта сам ја прошла са свим радовима које сам објавила на интернету. То је нанело толико штете мени и жртвама. Цензура је једноставно премештена на дигитални ниво. И ужасно је, ужасно је, ужасно је оно што се дешава. Али, генерално говорећи, то је немогуће замислити. Људи не желе да се упознају са негативним осећањима и искуствима.

[Лоис] Да, све ваше почетне странице су једноставно уклоњене са интернета. Сви ваши радови за жртве су уништени и обрисани. То је тако ужасно.

[Сабине] Нажалост, да.

[Лоис] Али то излази на видело, излази на отворено, драга Сабине. И цео AZK се стара да се то догоди. Зар не? [Публика гласно виче:] Да!

[Лоис] Сабине већ има 81 годину и толико је страдала у животу. То јој је много значило што је могла да то подели са нама. И то ме је заиста дубоко дирнуло.

А сада бисмо желели да пређемо на актуелан случај који је објављен на Ветопедији, наиме случај Корин Иоли. Одузета су јој деца. Пустите снимак!

[Кратка биографија Корин Иоли]

Vetopedia даје људима глас када се њихов глас ућуткује. Ово је често случај при одузимању деце. Посебно самохране мајке понекад остају запрепашћене судским системом који им је с пуном силом одузео децу. Само у Немачкој, према званичним статистикама, у просеку се сваког дана од родитеља одваја 100 деце. Ветопедија им сада пружа прилику да јавно изложе свој случај. Једна мајка која је искористила ову прилику јесте Корин Иоли.

Корин Иоли је Швајцарка. 2019. године јој су две ћерке насилно одузете. Осам особа, укључујући полицајце и запослене у KESB [Управи за заштиту деце и одраслих], упало је у њено становање и одвело децу у прихватилиште. Отац деце, од кога је Корин Иоли раздвојена, поднео је пријаву против ње. Разлози су били неосноване оптужбе, које су све експерти оповргли. Међутим, до данас је швајцарско правосуђе у свим инстанцама игнорисало чврсте доказе и подржава оца деце, који покушава да мајку доведе у тешку позицију кривичним поступцима.

Ово је претходила промена понашања девојчица према оцу када су још живеле са њим и мајком. Одбијали су сваки физички контакт и бранили су се од прилаза гребанем,

грицањем и ударањем. Истовремено је отац детета развио педофилске тенденције. Ови инциденти су навели Корин Иоли да се раздвоји од оца. Он ју је потом пријавио због угрожавања детета.

Нико није реаговао на забрињавајуће тенденције оца нити спровео било какву истрагу. Напротив. Негуватељ у дому у којем су деца живела прокоментарисао је следеће: "Чак и ако отац злоставља своју децу, они га и даље воле" и "већина мушкараца има педофилске фантазије, али то ретко прерасте у дело." Ова негуватељка је сада очев нови партнер. 2021. године добила је потпуну забрану приласка мајци, која је на снази и данас. Као резултат тога, судија задужен за случај одузео је старатељство мајци и пренео га на оца. У септембру 2024. године отац се преселио у Шведску са својом новом партнерком и двома девојчицама.

До данас Корин Иоли се бори за своја права као мајка. Она пружа информације и разоткрива махинације које стоје иза незаконитог одузимања деце од њихове бриге. Више информација можете пронаћи на њеним веб-сајтовима www.kinder-zurueck-nach-hause.ch и www.MamaLoveCollection.com. [Лоис] Здраво, драга Корин.

[Корин] Здраво, драга Лоис.

[Лоис] Заиста си запрепашћена када то чујеш. Како се нешто такво може догодити?

[Корин] Ови такозвани изопачени смештаји заснивају се на "синдрому родитељске алиенације", PAS. PAS је основао Ричард Гарднер, који је сам био педофил. PAS тврди да ако дете одбаци свог оца у контексту родитељског раздвајања и/или чак пријави сексуално насиље од стране оца, PAS каже да дете лаже. Мајка је манипулисала дететом да то каже. Однос мајке и детета је превише близак, готово симбиотски, и стога дете мора бити уклоњено из мајчине неге, смештено код оца и прекинут контакт са мајком.

Наш случај садржи све елементе PAS-а. Тема педофилије у облику педофилских фантазија. Међутим, PAS се примењује и када постоје чврсти докази о силовању детета од стране оца. Да би се ово разумело, мора се знати да су размере силовања деце монструозне. Ово је посебно тачно у породичном контексту, односно понављано током више година. Такође знамо да од хиљаду навода о злостављању деце само су два измишљена. Ово је према студији француског Министарства правде. Дакле, мит да мајке измишљају злостављање испоставља се као јасна стратегија заштите починилаца.

[Лоис] Ах, видим. Дакле, може се рећи да је PAS једна врста заштитног штита за силоватеље деце?

[Корин] Управо тако, то је то. Мајке и деца се представљају као лажови, приморавају се на ћутање, а ми смо наведени у замку појединачних случајева. Али далеко смо од тога да смо изолирани случајеви. Познати су нам исти модули текста и кључне речи у стручним извештајима и судским налозима широм света. И такође примећујемо исти међународни терор власти према мајкама које покушавају да заштите своју децу. PAS и ова незаконита узимања деце изазивају тешку трауму код деце и мајки, чак доводећи до дисоцијације. [ментално искључивање или дисоцијација – нпр. осећај трансa, осећај нереалности. Заштитна реакција мозга, често као одговор на стрес или преоптерећење] Као да то није довољно, мајке које покушавају да заштите своју децу су изложене правој ловњи на вештице на свим нивоима – професионално, друштвено, финансијски, па чак и до те мере да остану без крова над главом. Чега се починиоци буквално плаше као што ђаво бежи од свете воде? Прво, то су здрава, добро прилагођена деца која пријављују мајкама могуће злостављање, а друго, наравно, то

су мајке које преживе ова одузимања деце, умрежавају се и причају о томе. Јавно. Овде се дешава ђаволска изопаченост. И морамо то поново да преокренемо. Они желе да ћутимо, па ћемо говорити. Они желе да нас сатру, па нећемо дозволити да нас сломене.

[Лоис] Да. Врло, врло лепо.

[Корин] Ипак, то је прилично велики изазов. И ради се о томе да се сваки дан извлачиш из сопствених снага. Наравно, волети своју децу у томе помаже. А онда стигне помоћ. И ми зависимо од те помоћи.

[Лоис] Да, хвала вам пуно. Дозволите ми да сажмем шта сам до сада разумела: ПАС је теоријски конструкт коме се даје привид научне валидности. Он је креиран од стране починиоца да би дискредитовао жртве и тако заштитио себе и друге починиоце. Ово ми звучи веома познато, јер знамо исту ствар из Фондације за синдром лажних сећања. [Интересна група људи који су тврдили да су лажно оптужени за сексуално злостављање] Дакле, ствар је у вези са лажним сећањима, да је све погрешно. Постоје ли неке везе између ПАС-а и овог ФМС-а (синдрома лажног сећања)?

[Корин] Апсолутно. Ричард Гарднер, као што сам рекао, творац ПАС-а, био је педофил. Родитељи који су основали Фондацију за синдром лажног сећања били су родитељи који су били оптужени за ритуално злостављање од стране своје деце. Постоје обимне преклапања између ова два поља. И знамо за случајеве у земљи и иностранству незаконитог одвођења деце након ПАС-а, када су деца одузета мајкама, смештена код оца, а отац их је водио на те ритуале и тамо их мучио.

[Лоис] Дакле, Ричард Гарнер, оснивач, сада је мртав, а Фондација за синдром лажне меморије је распуштена. Ипак, они и данас одређују ток поступака у случајевима педофилских злочина и ритуалног злостављања. Како то може да опстане тако упорно?

[Корин] ПАС жели да спречи да педофилски злочини изађу на видело. Фондација за синдром лажног сећања жели да спречи откривање сатанских мрежа. Суочавамо се са самом суштином зла. Ако ове две теме падну, остатак – а под остатком мислим на финансије, фармацеутску индустрију, медије, образовање итд. – ће пасти сам по себи. И зато треба да ујединимо снаге и боримо се против педофилских злочина и ових нелегалних отмица деце. Ово је бесмртна глава Хидре. Кад се одсече, поражен је.

[Лоис] Да! Аплауз! Врло лепо! Хвала ти што стојиш чврсто као стена у таласима.

[Корин] Много ти хвала, Лоис. Желим вам свима узбудљив наставак АЗК-а.

[Лоис] Хвала, хвала. Сада бих желела да предајем реч жени која је такође стајала чврсто као стена 30 година. А то је Андреа Христидис. Пуштајте снимак!

[Кратка биографија Андрее Христидис]

Др Андреа Христидис је борац за истину и правду – за децу и родитеље.

Она је психолог специјализована за клиничку, образовну, неуропсихолошку, криминалистичку и форензичку психологију, као и бихејвиорални терапеут.

У својој улози независне стручњакиње, она је већ испитала преко 1.000 породичних случајева како би утврдила да ли је одузимање деце од стране служби за малолетнике било оправдано. При томе је открила лажне извештаје, фалсификоване потписе, злоупотребу података, погрешне дијагнозе, корупцију у влади, фалсификовану документацију, клеветење карактера и изношење лажних чињеница. Такође је наишла на случајеве сатанског ритуалног насиља. Због њене велике посвећености, од самог почетка су јој се нашли бројни препреке. На пример, покушано је да јој се одузму професионални титули. Против њих је поднето више од 80 кривичних оптужби, али су све одбачене. Др Христидис открива да се у систему заштите деце у Немачкој дешава

институционално злостављање, експлоатишући децу на разне начине.

Да би се супротставила томе, 2024. године основала је удружење "Axion Resist". Ова асоцијација обухвата стручњаке из области медицине, психологије, образовања, права, криминологије, биологије и ИТ-а и посвећена је заштити деце и њиховог здравља, као и слободе и владавине права. Спајање омогућава ефикасно комбиновање стручности различитих одељења.

Др Андреа Христидис и њен супруг су такође у одбору MWGFD, [Mediziners and Scientists for Health, Freedom and Democracy, e.V.], удружења посвећеног служењу здрављу и социјалном благостању становништва.

[Лоис] Здраво, Андреа! Драго ми је што си овде! Волели бисмо да чујемо неке чињенице од вас о трговини децом и одузимања права на старатељство. Ви сте апсолутни стручњак у овој области. Волели бисмо да чујемо о вашим искуствима. Држите предавања која људи могу слушати сатима. Имате много тога да кажете. Данас имате само 20 минута, па вам желим пуно среће у сажимању свега!

[Андреа] Хвала вам што сте ми дозволили да будем овде. Усхватила сам да већ познајем неке од говорника и да сам са њима сама организовала симпозијуме или интервјуе. Ипак, то ме је поново дирнуло. Почећу тако што ћу говорити о томе како држава може да допре до толико деце. И почињем са неколико тачака.

Тачка прва – увод: двоструко лице заштите деце. Немачка се сматра уставном државом, сигурном луком за децу. Али стварност приказује потпуно другачију слику. Крајем 2023. године, око 215.000 деце било је у систему старања – у домовима, хранитељским породицама или установама за малолетнике. У 2024. години, око 190 деце је сваког дана одвајано од својих родитеља. Сваке године се води око 148.600 поступака у вези са старатељством и посећивањем – до 86.000 деце је укључено и заробљено у веома конфликтним поступцима. Истовремено, трошкови по појединачном случају расту: 2016. године они су већ износили преко 12.000 евра – данас су знатно виши. Укупни годишњи трошкови смештаја ван дома достижу 8 милијарди евра. Заштита деце је давно постала бизнис вредан милијарду фунти. Али иза ове фасаде крију се институционално насиље, економски интереси и структурни неуспех.

Друга тачка: др Рајнер Фуелмих је тежио разјашњењу са глобалним дометом. Овај међународно признати адвокат, Рајнер Фуелмих, постао је познат публици од милиона кроз Корона комитет. Његова мисија: подизање свести о политичким и друштвеним неправдама. Он је такође извештавао о трговини децом, институционалном сексуалном злостављању и корупцији у јавним властима. Али када је Фуелмих желео да испита поплавну катастрофу у долини Ара у Корона комитету – где су, према речима многих становника, наводно пронађене испране лобање беба, што је, наравно, показатељ ритуалног злостављања – почела је борба за власт која се проширила далеко изван Немачке.

Ова чињеница је такође довела (јер је данас већ неколико пута поменуто) до тога да и други људи који су изнели исту тврдњу желе да истраже – не само др Рајнер Фуелмих, већ и, на пример, Макс Едер, који је сада у притвору и још увек није оптужен, а који је тада основао GSG 9 [специјална јединица немачке Савезне полиције], који је био веома, веома активан у овој области, и други у вези са такозваном Принц-Рјус-групом, чини ми се да их је било 26 – и данас су у притвору. Двоје њих је од тада умрло.

5. септембра 2022. године уследила је неоснована кривична пријава против др Фуелмиха. Она не успева, али суд затим покреће сопствене оптужбе. Образац познат многим истражитељима – они који постављају неугодна питања и сами постају случај.

Касније је др Рајнер Фуелмих основао ICIC.law (<https://icic.law/>), међународни информативни портал. Његови интервјуи – на пример са Калином Џорџеску 22. децембра 2022. и са Кети О'Брајен 20. августа 2023. – досегли су публику широм света. Кети О'Брајен је, као што је Марсел Полте данас већ објаснио, била жртва ритуалног злостављања. Она је такође била погођена овим МК-ултра програмом као "предмет тестирања" – тако бих ја то формулисао.

Сада долазимо до треће тачке: случај злостављања у Берлину – када систем не успе. У центру случаја је четворогодишњи дечак који својој мајци прича о оралној и аналној злоупотреби од стране оца. Педијатар и лекари у болници Шарите потврђују јаку сумњу на текуће сексуално злостављање. Постоје фотографски докази и извештаји. Већ сам о томе известио прошлог децембра на симпозијуму у Баварској. Још увек можете да га погледате на Јутјубу под називом "Axion Resist". Међутим, према речима мајке, адвокат берлинске жртве није проследио суштине налазе истраге суду. ЛКА [Државна криминалистичка полицијска управа] је затим обуставила истрагу. Разлог: "Све то мора бити плод дечије маште или резултат утицаја мајке." Аудио снимци интервјуа показују да није било трага утицаја мајке. Имам те аудио снимке. Поступак је обустављен. Мајка већ годинама нема приступ свом детету. Дечак сада има 14 година. Сведоци су ми рекли – не могу то да проверим нити истражим – да дечак сада ради као дечји проститут на улицама Берлина.

Четврто: ескалација и привилегија починиоца. Дечак развија озбиљне проблеме у понашању: сексуализовано понашање, инконтиненцију и самоубилачке мисли. Он прилази одраслима и нуди се за сексуалне радње и поново изводи сцене злостављања у вртићу и у школи. Лекари су препоручили терапију. Ове препоруке су игнорисане. Отац их је одбио, али му је ипак 2015. године додељено једноставно старатељство. Мајка, као што сам већ поменуо, губи сваки контакт са дететом. Годину дана јој уопште није било дозвољено да види своје дете. Затим повремено и у пратњи, а сада већ годинама нема никакав контакт. Неколико стручних мишљења потврдило је злостављање. Сва су игнорисана. 2017. и 2018. године, када је дете већ дуго живело са оцем, Канцеларија за омладинску заштиту у Нојкелну документовала је масивно сексуализовано понашање код детета. Дечак је неколико пута рекао: "Желим да умрем." Прегледао сам све досијее које су ми ставили на располагање породични суд и сл. Нема доказа да је мајка угрожавала добробит детета.

Пето: Уплетености и системска заштита починилаца. Мајка сазнаје да је Национални центар за несталу и експлоатисану децу (NCMEC) – који је већ поменуо Уве Кранц – евидентирао пријаву о дечјој порнографији у вези са овим случајем. Пријава је евидентирана у ЛКА (Државној криминалној полицијској управи), али није спроведена никаква истрага. Карстен Штал, који се јавно представља као заштитник деце, према речима мајке, лично познаје наводног починиоца – оца – још из своје младости. Он га је такође посетио у њиховом заједничком дому – још када је мајка живела са оцем. Међутим, Карстен Штал тужи мајку зато што је она рекла да Карстен Штал познаје тог

оца. Мајка побеђује на суду и судија пита: "Шта Стал заправо покушава да постигне овим?" Зашто мајци не би било дозвољено да каже да он зна оца?

Шесто: Случај др Доротеа Тул – застрашивање лекара. Педијатар др Доротеа Тул припрема медицинско вештачење у корист мајке, потврђујући хроничну сексуалну злоупотребу дечака. Ускоро након тога, нападнута је испред свог стана. Прете јој, примљена је на психијатријско одељење и стављена у притвор – када нису успели да је сместе у психијатријску болницу – због наводног "увредљивог понашања".

Седмо: Социјални контекст – Када заштита деце постане индустрија. Иза ових појединачних судбина крије се систем са погрешним подстицајима. Јавне службе за заштиту деце и омладине прогутају милијарде сваке године. У просеку се по детету у старатељству издваја преко 12.000 евра месечно. Неки пружаоци услуга добијају и десет пута више. Сада су политичари – ја сам и сам био локални политичар, па могу ово да кажем – проценили сиромаштво као претњу добробити детета. Ако сиромаштво треба да представља претњу добробити детета, очигледно је питање: зашто дете не добијају родитељи? Зашто домови за децу или хранитељске породице примају овај новац? Поред тога, ту су све већа сиромаштва међу децом – која, према Бундестагу, има "далекосежне последице по цео образовни процес" – преоптерећени породични судови, недостатак очувања доказа у случајевима сексуалног злостављања и институционална заштита починилаца која криминализује мајке када сумњају или пријављују злостављање. Могу ово да кажем јер сам прегледао преко хиљаду породично-правних случајева и испитао и критиковао подједнако толико стручних извештаја током година. Морам унапред рећи да је веома тешко доказати сексуално злостављање ако се не пронађе генетски материјал или озбиљне повреде. Када деца износе такве тврдње, мајка се често оптужује за манипулисање дететом. Онда се каже да мајка угрожава добробит детета и дете се шаље код наводног починиоца – то могу потврдити у скоро свим случајевима. И институционална заштита починилаца, која - још уз то криминализује мајке – веома често мајке се потом суочавају са кривичним поступцима или се упућују на психијатријску процену. Понекад им се дају дијагнозе које су потпуно нетачне. То значи да свако ко проговори о злостављању ризикује да изгуби своје дете. На тај начин заштита починилаца постаје питање националног интереса.

Осмо: Историјске паралеле – мрачна страна домова за старатељство. Ови случајеви нису појединачни. Од Кентлерових експеримената до Хаасенбурга, SOS - дечјих села и мале Лене из Вунсидела: Изнова и изнова у институцијама под државним или црквеним надзором догађало се сексуализовано насиље, мучење или смрт. Ови случајеви су јавно документовани. Такође их можете потражити на нашој почетној страници "Axion Resist" [<https://axionresist.com/>]. Такође смо одржали многа симпозијума на ову тему и навели многе случајеве и изворе. Многе жртве никада нису биле чуле. А они који проговоре против злоупотреба – могу вам рећи нешто о томе – често постају сами мета.

И девето, и као закључак: цена истине. Др Рајнер Фуелмих симболизује оне који говоре непријатне истине. Он је желео да разобличи корупцију, злоупотребу и злоупотребу власти. Зато је криминализован. Др Доротеа Тул је дијагностиковала оно што нико није хтео да чује и изгубила је слободу. Исто важи и за Макса Едера и друге из групе Принц-Ројс, као и за многе друге. И зато бих желео да додам да ћемо на нашој Axion Resist

почетној страници објавити бројеве донаторских рачуна за поменуте особе које су у притвору и хитно им је потребна подршка – средства за њихову правну одбрану. Ово ћемо објавити на нашој веб - страници. Мајке које су желеле да заштите своју децу биле су лишене права. А деца којима је била потребна помоћ препуштена су милости система дизајнираног да их сломи. Сећам се изјаве политичара и бившег канцелара Олафа Шолца, који је још 2002. године рекао: "Већ смо освојили ваздушну надмоћ изнад дечјих кревета." То значи да је држава преузела децу. Они се индоктринирају – већ у вртићима и школама – сексуалним и непримерним образовањем. Имали смо тај програм "Original Play", у којем родитељи нису знали да непознати мушкарци улазе у вртиће и сексуално злостављају децу. То је чак довело до злостављања итд. Дакле, дешавају се овакве ствари и родитељи немају никакве шансе. Ако се жале, могу очекивати да ће им деца бити одузета.

И суштина свега овога је: заштита деце не сме бити изговор за прикривање. Они који откривају злоупотребе штите децу – а не системе. А смештање деце у старатељство практично је "лиценца за штампање новца". Морам то овде да кажем. И едуковање почиње тамо где се ћутање проглашава обавезним. Хвала вам. Хвала вам.

[Лоис] Ово је овде тако сјајно урађено у тако кратком року, тако компактно! Заиста бих вам хтео много, много захвалити на вашој посвећености деци и што сте тако храбро устали. Ова добра жена се непрестано бави правним поступцима. Када смо разговарали телефоном, она је увек морала да иде на суд тамо-вамо због неког другог случаја: "Сачекајте минут, још морам..." И припремала се ноћу јер је овде била на суду, па онда онде... Једноставно речено: ви сте херој! Да! И хвала вам пуно што сте повезали ове тачке. Желим вам сваки успех и хвала вам од дна срца на овом доприносу.

[Андреа] Хвала вам. Хвала вам.

[Лоис] Да, драги гледаоци, сада смо чули огромну концентровану количину злочина. Добили смо увид у то шта ова сатанска идеологија значи, шта она значи за децу, шта је суштина сатанизма. Заправо је усмерено против наших најслабијих, против наше деце. То је готово неподношљиво. С једне стране, човек може потонути у очај и помислити: Да, шта се овде може учинити? Или можемо рећи: Да, све је ово сада изашло на видело јер смо се ујединили у духу, тако да то више не може остати скривено. И то је огромна победа. Мој отац је на почетку овог AZK-а рекао да ћемо сваког јутра у шест сати, уз синергијске прокламације, ипак освојити ове "наизглед непобедиве" снаге. Овим креативним молитвама вере ми смо – да само то кажем – покренули све тако да ове зверства изађу на видело и да се тај густи покров који је лежао над њима развеје. И такође да се све више преживелих усуђује да сведочи, да се сведоци јављају, да све више разоткривача излази на видело, да стручњаци откривају шта се овде дешава. И да они такође подносе сва гоњења да би то разоткрили! Јер само кроз светлост ове злокобне махинације могу бити кажњене, када постану очигледне широм света, када више не могу остати скривене. И ми ћемо наставити да се залажемо за то, па желим да вас охрабрим да сваког јутра изговарате ове прокламације. Позивам све вас да то учините, као што је мој отац учинио раније данас. И поново кажем: то је резултат наших синергијских прокламација што све више преживелих проналази храброст – упркос претњама смрћу – да нам свима испричају о чудовиштима која нас овде владају, како се међусобно покривају и вуку конце светских догађаја иза кулиса. И зато

смо уједињени у својој слабости, овде и сада, и ширимо ову поруку. Ово исто поручујем и сваком од вас седморо говорника: веома добро сте тообавили. Али ми ширимо ову поруку јер је маска пала и сада можемо да видимо ко стоји иза свега и ко нас овде заправо терорише. И ми стојимо овде у својој слабости и кажемо: Доста је било! Доста је било!!!

Сада бих желела да замолим мог брата Елиаса и његову супругу Стефани да изађу на сцену. Након паузе, Елиас ће преузети следећи блок, у којем ћемо истражити друга подручја и још више увидити моћ коју имамо када све ове ствари доведемо до пажње јавности уз Ветопедију – када се на њих баци светло. А сада препуштам теби, Стефани. Она је написала песму и за тренутак ће рећи неколико речи о њој. Чак ми је дозвољено да овде мало свирам флауту, што ми одговара јер ми помаже да се смирим након свега. У реду.

[Песма Стефи Сасек]

[Стефи]

Ја сам Стефани Сасек, супруга Елиаса Сасека. Заједно имамо четворо мале и супер слатке деце. [Фотографија породице постепено се појављује] Желела бих укратко да вам испричам како је настала моја песма:

Лоис, гледала сам твоје документарце на KLa.TV, твоја три документарца "Крвне секте". Заиста су ме потресли до сржи. Било је једноставно ужасно. Неколико дана након рођења нашег четвртог детета, преврћала сам се у кревету и нисам могла да избацити те слике из главе. Била сам толико невероватно погођена оним што се тамо дешавало, и то је за мајку незамисливо, несхватљиво ужасно. А онда сам у том тешком тренутку добила зрак наде, када сам схватила: морамо да станемо пред собом у својој садашњој слабости и једноставно очекивати да ће нешто доћи преко нас, да ће се ослободити нови механизми који ће једноставно покренути нешто. И онда, као што рекох, добила сам искру, и не желим да говорим више о томе, јер сам то уткала у своју песму.

Такође је заиста дивно што си ти, Лоис, нашла времена да пратиш песму на својој флаути. И такође је изузетно лепо што су двојица мојих шурака и моја шуракиња на сцени са нама. То је копродукција. Заједно смо написали мелодију, текст и све остало, и одушевљена сам што сада можемо да изведемо ову песму.

Надам се да ће вам ово бити мало светла у овој тешкој теми.
Хвала ти!

Лежиш у мојим рукама, пун поверења
Још увек премали за терете овог света
Врата су затворена, мрак мора да чека
Али већ знам да тако неће увек бити

И ја те још носим у наручју
Али напољу, цео свет те чека
Ко ће те заштитити у овим тешким временима

Када се осећаш беспомоћно и неправедно третирано

Али слушај, дете моје

Не у снази, већ у слабости
Пронаћи ћеш кључ за ово доба
Овај свет не мењају јаки

Већ они који почивају у слабости у наручју Творца

Иако сам давно стала на своје ноге
осећам се као ти, тако беспомоћно и тако мала
Видим патњу нашег доба и стојим
Само из поверења усред олује

Јер не у снази, већ у слабости
Лежи кључ овог доба спреман

Нису јаки они који мењају овај свет
Већ они који стоје у слабости у центру циклона

И ови јаки не могу ништа учинити,
Када са поверењем почивамо у наручју Творца
Када почивамо са поверењем у наручју Творца
од Is.

Извори:

-

Ово би вас такође можда интересовало:

Kla.TV – Другачије вести ... слободне – независне – без цензуре ...

- шта медији не би смели да прећуте ...
- мало шта се чује од народа, за народ ...
- свакодневне вести од 19:45 сати на www.kla.tv/sr

вреди остати са нама!

Можете добити бесплатну претплату на недељне вести путем е-поште на: www.kla.tv/abo&lang=sr

---

Обавештење о безбедности:

Нажалост, противни гласови и даље се цензуришу и потискују. Све док не извештавамо у складу са интересима и идеологијама системске штампе, увек морамо очекивати да ће се тражити изговори за блокирање или nanoшење штете Kla.TV.

Зато се повежите данас, независно од интернета!

Кликните овде: www.kla.tv/vernetzung&lang=sr

Право коришћења: [Стандардна Kla.TV-лиценца](#)

Kla.TV продукује све емисије на добровољној основи и без икакве намере за профитом. Наша једина награда је у томе што ширите вест о нашим продуктима! Више на: www.kla.tv/licence